

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/167/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010814
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817010814.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. októbra 2019 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý : C. Y., nar. XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom D. L. E., I. F. č. XXXX/XX,

je v i n n ý , ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna G. D., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 15P 127/2012-85 zo dňa 10. marca 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03. júna 2014, bol zaviazaný platiť na výživu syna jeho matke T. D. výživné 80 eur mesačne, najneskôr do posledného dňa mesiaca, túto povinnosť úmyselne neplnil v mieste svojho bydliska v D. L. E. a v mieste bydliska poškodenej vo E. J., okres Prievidza od 29. apríla 2016 do 18. júna 2018 tým, že do 13. júna 2016 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, od 13. júna 2016 je zamestnaný a má príjem, výživné zaplatil však len dvakrát a to dňa 10. augusta 2016, kedy zaplatil 100 eur a dňa 03. februára 2017, kedy zaplatil 80 eur a exekútor poslal poškodenej bežné výživné v celkovej sume 960 eur, pričom na výživnom zostal dlhovať T. D. 780 eur a bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 22/2016-95 zo dňa 04. marca 2016, právoplatným dňa 07. mája 2016, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. c) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 316/2016 Z.z.

a z a t o s a
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. Y., vypočul poškodenú T. D., svedkyňu Mgr. Y. T., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný C. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa v plnom rozsahu k trestnej činnosti doznal, túto oľutoval. Uviedol, z akého dôvodu si neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, uviedol, že zameškané výživné v plnom rozsahu uhradí. Obžalovaný uviedol, že v roku 2016 pracoval, pričom jeho príjem bol mesačne cca 600 eur, kde pracoval do júna 2018, od júna do októbra 2018 bol vedený na úrade práce a od októbra 2018 pracuje v spoločnosti C. D. s.r.o. D. L. E., kde zarába mesačne 520 eur. Ďalej uviedol, že býva u rodičov, ktorým mesačne platí 200 eur (nájomné, stravu), pričom nájomné na predmetný byt je celkovo 170 eur mesačne. Uviedol, že iné podlžnosti nemá. Na záver uviedol, že od júna 2018 posielal matke dieťaťa mesačne sumu 80 eur.

Poškodená T. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že maloletý syn G. bol zverený do jej výchovy a opatery a obžalovaný bol na základe rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 15P 127/2012 zo dňa 10. marca 2014 povinný platiť na jeho výživu sumou 80 eur mesačne. Uviedla, že z dôvodu, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil, bola podaná na neho exekúcia. Ďalej sa poškodená vyjadrila k tomu, koľko a za aké obdobie jej exekútorka zaslala výživné na syna. Ďalej poškodená uviedla, že hoci si obžalovaný riadne vyživovaciu povinnosť neplnil, syn netrpel núdzou, avšak ona mu nemohla poskytnúť všetky veci ako majú ostatné deti. Poškodená uviedla, že mesiacom máj 2019 zrušila exekúciu voči obžalovanému z dôvodu, že tento si bežné výživné hradí pravidelne. Ďalej uviedla, že od posledného rozhodovania, kde bol obžalovaný odsúdený, jej obžalovaný platil bežné výživné a navyše jej ešte poslal sumu 160 eur.

Svedkyňa Mgr. Y. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že exekúcia sa voči obžalovanému vedie jednak za predchádzajúce neplatenie výživného, za ktoré už bol obžalovaný odsúdený a jednak sa vedie exekúcia na bežné výživné. Svedkyňa uviedla, že za obdobie, ktoré je obžalovanému v obžalobe kladené za vinu, t.j. že si vyživovaciu povinnosť neplnil, tak za toto obdobie bolo obžalovanému zrazené výživné vo výške 960 eur a ku dňu 18. júna 2018 má obžalovaný zameškané výživné vo výške 940 eur. Svedkyňa do spisu doložila správu (č.l. 134) o vykonaní jednotlivých zrážok zo mzdy obžalovaného a poukázaní zrážok v prospech poškodenej.

Obžalovaný je okrem výpovede poškodenej a svedkyne usvedčený aj listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 15P 127/2012 zo dňa 10. marca 2014, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého syna sumu 80 eur. V spise sa nachádzajú aj listinné dôkazy a to rodný list maloletého dieťaťa, exekučné príkazy, ústrižky poštových poukážok o platení výživného, správy od zamestnávateľa, z ktorých vyplýva, že obžalovaný mal dostatok finančných prostriedkov na uhrádzanie mesačného výživného vo výške 80 eur, správy z úradu práce a správy zo sociálnej poisťovne.

Z trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 22/2016 zo dňa 04. marca 2016 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Okresný súd v Prievidzi rozsudkom pod sp. zn. 1T 167/2017-93 zo dňa 18. júna 2018 uznal obžalovaného vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. c) Trestného zákona, t.j. že do dňa hlavného pojednávania zostal dlhovať na výživnom zameškané výživné T. D. vo výške 940 eur, uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom voči tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 3To 94/2018-123 zo dňa 23. januára 2019 zrušil rozsudok okresného súdu a nariadil mu vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, viazaný názorom krajského súdu, súd predmetnú vec znovu prejednal a po prevedenom dokazovaní mal súd preukázané, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil, pričom z konania je jednoznačne usvedčený jednak vlastným doznáním, jednak výpoveďami poškodenej a svedkyne, listinnými dôkazmi. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané,

že obžalovaný bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi prispievať na výživu svojho maloletého syna mesačne sumou 80 eur, pričom z prevedeného dokazovania taktiež vyplýva, že obžalovaný za celé obdobie, t.j. do prvého vyhláseného rozsudku dňa 18. júna 2018 sám zaslal matke výživné len vo výške 180 eur, následne po tomto rozhodnutí sumu 160 eur a následne exekúciou mu bolo zrazené výživné vo výške 960 eur. Súd v zmysle nariadenia krajského súdu skúmal aj majetkové pomery obžalovaného, pričom zistil jednak z výpovede svedkyne Mgr. Y. T., jednak listinnými dôkazmi, že obžalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností, resp. motorového vozidla, pričom aj z listinných dôkazov a výpoveďou samotného obžalovaného mal preukázané, že bol zamestnaný a mal príjem, čo preukazuje aj tá skutočnosť, že obžalovaný si bežné výživné pravidelne uhradza k rukám matky, teda podľa názoru súdu, stanovené výživné rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 15P 127/2012-85 zo dňa 10. marca 2014 vo výške 80 eur je primerané k schopnostiam a možnostiam obžalovaného a teda nebolo potrebné predbežne určovať, či výživné malo byť určené v nižšej výške. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti, z dôvodu, že obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený, súd preto jeho konanie kvalifikoval tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený. Súd na záver musí konštatovať, že od posledného rozhodnutia 18. júna 2018 do 30. októbra 2019 mal dostatočnú lehotu na to, aby zameškané výživné uhradil, čo obžalovaný však nevyužil.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia maloletých osôb, t.j. aby bola zabezpečená ich riadna výživa a výchova. Motívom konania obžalovaného bola nezodpovednosť. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval, príťažujúcou okolnosťou je to, že už bol v minulosti odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi pre prečin podľa § 222 ods.1 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Jedenkrát bol riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní štrnásť mesiacov. Z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd mal za to, že uložený nepodmienečný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj prevýchovný účel, t.j. že obžalovaný si v budúcnosti bude riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.